

partier også gør – international, solidarisk socialpolitik som en del af vores sikkerhedspolitik.

Dykker man ned i historiske og i aktuelle konflikter og krige, vil man komme til det resultat, at langt de fleste af dem i virkeligheden har en social baggrund. Langt mere end national baggrund, langt mere end religiøs stridighed, langt mere end forskelligheden, der giver sig udtryk i skænderi, slagsmål og altså krig, så skyldes det ulige levevilkår.

Lad mig bare nævne to aktuelle eksempler: Den nordirske konflikt er helt oplagt af den art. Konflikten mellem Israel og dets nabostater er også i sin oprindelse ved århundredets begyndelse en ren social konflikt mellem feudallister på den ene side og fra Europa indvandrende, velorganiserede, veluddannede mennesker på den anden side, som kunne skaffe sig levebrødet.

Derfor må det være al ulandsbistands formål at bringe ulighederne – ikke ud af verden, det vil vi nok næppe nogen sinde evne, men at bringe dem til at blive stadig mindre.

Som jeg indledte med at sige, er jeg glad for den brede enighed, der hersker. Ministeren vil ikke lade sig rosen stige til hovedet, men fortsat gøre sig umage, som han har gjort hidtil. Og jeg er overbevist om, at under den kommende forespørgselsdebat vil også denne brede enighed kunne give sig udtryk i den vedtagelse, der formentlig vil afslutte debatten.

Jeg skal selv være til et andet møde i huset kl. 3 og vil ikke på CD's vegne kunne være ordfører i den næste debat, men jeg går ud fra, at de fleste ordførere alligevel henviser til det, der er sagt her under redegørelsesdebatten. Og det må så være CD's markering i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Tak til hr. Melchior for at have trukket linjerne så klart og tydeligt op, så der ikke er tvivl for nogen om, hvor CD står henne, og hvor Fremskridtspartiet står henne.

Hr. Melchior tvivlede på, at jeg på noget tidspunkt havde været ude med raslebøssen og selv prøvet at rejse nogle penge. Ja, det ved hr. Melchior naturligvis overhovedet ikke noget om, og det har hr. Melchior naturligvis heller ikke forudsætningerne for at udtale sig om, da hr. Melchior naturligvis ikke følger med i alt, hvad jeg foretager mig.

Hvorfor giver befolkningen ikke frivillige bidrag i dag i tilstrækkeligt stort omfang? Det er

et godt spørgsmål at stille, og hvis man analyserer det en lille smule, vil man finde ud af, hvorfor befolkningen ikke giver flere frivillige bidrag, end de rent faktisk gør. For der bliver jo givet frivillige bidrag.

Den udvikling, der ellers var fint sat i gang, vendte i – så vidt jeg husker – 1986, da man lavede en meget stor indsamling til Etiopien. Da indsamlingen var færdig, gjorde den daværende borgerlige regering det, at man fordoblede det indsamlede beløb med skattekroner. Det giver naturligvis den automatiske reaktion hos dem, der har lagt penge i bøssen: Hvorfor skulle jeg give frivilligt bidrag, når jeg via skattebilletten efterfølgende også skal give penge?

Så var det jo ikke et spørgsmål, om man havde givet 100 kr. frivilligt, nej, så havde man pludselig givet 200 kr. På det tidspunkt vendte det, og lige siden har det været meget vanskeligt at lave frivillige indsamlinger. Det giver jeg hr. Melchior ret i. Men det er, fordi befolkningen på den måde er blevet vænnet til, at uanset om de giver, eller de ikke giver, skal staten nok gøre det via deres skattekroner, og dermed føler folk: Når først de har betalt deres tårnhøje skat – og vi må jo sige, at Danmark er et førende land, når det gælder skattetryk – er der ikke råd til at give frivillige bidrag til disse projekter.

Så det er dårlig erfaring med, hvad skiftende regeringer kan finde på, der har gjort, at det i dag er svært at indsamle penge.

Men hvis man lavede en nedtrapning af den offentlige bistandshjælp og udmøntede den i krone til krone-skattelettelser, er jeg helt sikker på, at det ville give resultat. For det er jo noget vrøvl, at kun vi, der sidder her, vi 179, der sidder i Folketinget, har hjertet på rette sted. Det er jo noget vrøvl.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Sidste sætning om, at kun vi skulle have hjertet på rette sted, lå der ingen som helst antydning af i min tale. Jeg citerede bare hr. Behnke, der havde sagt, at vi skulle opfordre, vi skulle animere befolkningen til at give.

Det er da rigtigt, at jeg ikke har tilstrækkelige forudsætninger for at vide noget om hr. Tom Behnkes aktiviteter på det ene eller det andet område, men lidt forudsætning havde jeg altså, nemlig den, at hr. Behnke i sin tale gav udtryk for, at noget sådant ville kunne lade sig gøre. Og dér hævder jeg ud fra min erfaring, at dette er urigtigt, og det er ikke noget fra 1986.